

Ilija Sarapa, dipl. ing. geodezije

Duboko nas je potresla žalosna vijest da nas je u četvrtak 17. svibnja 2007. napustio dragi kolega, uvijek vedar, veseo, nasmijan i spreman za šalu, dipl. inženjer geodezije Ilija Sarapa. Za nas, njegove kolege i prijatelje, bio je to neočekivan Ilijin odlazak iz naše sredine i pored toga što smo znali da je ozbiljno bolestan.

Uz nazočnost članova Ilijine obitelji, rodbine, kolega i prijatelja, oprostili smo se od njega na Krematoriju u Zagrebu u utorak 22. svibnja 2007. godine. U ime kolega sa studija i u ime Hrvatskoga geodetskog društva, govorio je Miljenko Solarčić, a potom i najstariji pokojnikov sin dr. Nenad. On je pročitao i oproštajno pismo najmlađeg pokojnikovog sina Milana, dipl. inž. rudarstva koji nije mogao doći iz Australije.

Kolega Ilija rođen je u Klasniću kod Gline 1929. godine u njegovoj Baniji, na što je bio ponosan. Diplomirao je na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1959. godine. U zasluženu mirovinu otišao je iz INA-e 1992. godine.

Mi smo bili generacija koja se upisala na Fakultet 1953. godine. Prvi put smo se sreli u jesen te godine, kada smo se upisali na Geodetski odjel Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu koji je poslije nazvan Geodetski odjel Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta. Danas on nosi naziv Geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

U našim uspomenaма sa studija ostalo je puno lijepih dogodovština unatoč tomu što smo teško živjeli. Uvijek smo se međusobno pomagali i trajno ostali zapamćeni kao vrlo složna generacija. Ostalo nam je puno lijepih sjećanja sa studentskih praksa.

Rado se sjećamo zajedničke studentske prakse poslije druge godine studija u Šilu na otoku Krku koju je vodio naš dragi profesor topografske izmjere Ivan Krajziger, taj danasve dobar profesor i plemeniti čovjek.

U pamćenju su nam ostala također i lijepa sjećanja iz crtaonice gdje smo provodili čitave dane, što nas je snažno povezalo i stvorilo među nama iskreno i čvrsto prijateljstvo. Zato nam je svaki naš susret poslije svršenog studija predstavljao veliko zadovoljstvo. Iliju smo susretali poslije studija uvijek veselog, nasmijanog, društvenog, komunikativnog, kao i danasve dobrog kolegu i prijatelja.

Da je naša generacija studenata geodezije, koja je započela studij 1953. godine, bila složna govori i činjenica da smo organizirali 25., 35. i 50. obljetnicu od upisa naše generacije na Fakultet. Međutim, nažalost Ilija se nije, zbog zdravstvenih razloga, mogao odazvati našem zadnjem druženju u 2003. godini. Bilo je to prvi put da nam se nije pridružio.

Za vrijeme studija Ilija je bio aktivni član studentske organizacije te je tako doprinio aktivnosti Kluba studenata Tehnike – plesnjaka zvanog "CAM".

Ilija je dobio stipendiju od INA-NAFTALPINA pa se poslije studija zaposlio u tom velikom i bogatom poduzeću. Odmah po zaposlenju pokazao se kao vrlo sposoban stručnjak i organizator te je postavljen za šefa geodetske službe u INA-NAFTALPINU. On je u INA-NAFTALPINU lijepo i uspješno organizirao geodetsku službu koja inače služi kao temelj za svaku dokumentaciju u prostoru pa tako i za vrlo značajne izvore nafte i plina.

Poslije je Ilija bio savjetnik u službi investicija INA-e, što mu je bila nagrada za njegov samoprijegorni rad.

Ilija je bio angažiran i u našem geodetskom strukovnom društvu Savezu geodetskih inženjera i geometara Hrvatske. Bio je član predsjedništva Saveza GIG-a Hrvatske od 1971. do 1973. godine i njen potpredsjednik od 1973. do 1975. godine. Za člana Izvršnog odbora Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije izabran je 1977. godine te je tako doprinio razvoju geodetske struke i prakse. Postao je zaslužni član Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske 1973. godine.

Ilija se oženio sa svojom dragom i voljenom suprugom Marijom, dipl. inženjerkom kemijske tehnologije koja je poslije postala i magistar znanosti. Ona mu je bila vjerna pratilja i u dobru i u zlu kroz čitav njegov život. Dobili su dva dobra sina:

stariji sin dr. Nenad završio je Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, afirmirao se najprije u Zagrebu, poslije u Londonu, a sada radi u Čikagu u SAD-u u tom jednom od najznačajnijih središta medicinskih znanosti na svijetu,

mlađi sin Milan, dipl. inž. završio je Rudarsko-geološko-naftni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, a sada radi u dalekoj Australiji. Oženjen je i ima dvoje djece.

Ilija je posvetio čitav svoj život dragoj obitelji, dobroj i pažljivoj supruzi i njihovim sinovima na koje su bili s pravom ponosni.

Teško je naći riječi utjehe njegovim najdražim: supruzi Mariji, sinovima Nenadu i Milanu i ostaloj rodbini. Međutim, sigurno se može reći da mogu biti ponosni što su imali takvog dobrog, pažljivog i uspješnog muža, oca, djeda i rođaka. Ilijino ime ostat će trajno upisano u srcima njegovih kolega i prijatelja, a njegov vedri i veseli lik uvijek spreman za šalu ostat će nam u trajnom sjećanju.

Iskreno i od srca veliko hvala kolegi i prijatelju Iliji za sve dobro što je učinio za nas i za geodeziju u Hrvatskoj.

Obitelji pokojnog kolege Ilije Sarape kao i njegovim prijateljima izražavam iskrenu sućut u ime Hrvatskoga geodetskog društva i njegovih kolega sa studija.

Neka mu je vječna slava i počivao u miru.

Miljenko Solarić